

22 Σεπτεμβρίου 2013

Το όριο της υπακοής είναι ο θάνατος.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)



Φωτό: hongkiat.com

Ο άνθρωπος βαδίζει μέσα στον κόσμο υπακούοντας σε χίλια δυο πράγματα. Στην

μόδα, στην γνώμη των φίλων, στις διαφημίσεις, σε καφετζούδες, σε μέντιουμ, στα άστρα....

Δυστυχώς κάνει υπακοή σε πολλά όμως όχι εκεί που πρέπει, δηλαδή στην Εκκλησία, στον Χριστό.

Ο άνθρωπος κάνοντας υπακοή στο κοσμικό φρόνημα, σέρνεται μέσα στην αβέβαιη "βεβαιότητα" όλων των δήθεν σωτήρων του. Η υπακοή στην Εκκλησία ή καλύτερα η υπακοή μέσα στην Εκκλησία, δηλαδή η εν Χριστώ υπακοή, η χριστομίμητη υπακοή ελευθερώνει τον άνθρωπο από το σκοτάδι του εγώ του και τον εισαγάγει σιγά σιγά στο φως των αρετών και της τελειώσεως.

Να σας πω, ένα πράγμα, από εμάς εξαρτάται αν αυτό το φως που έχουμε μέσα μας, τη χάρη -δηλαδή που αποκτήσαμε κατά την ώρα του Μυστηρίου του Χρίσματος- μπορεί να την αυξήσουμε ή να την ελαττώσουμε. Αν είναι τώρα πέντε βαθμών, αύριο μπορούμε να την κάνουμε δέκα, τριάντα, πενήντα, εκατό.

Από μας εξαρτάται, αν είναι τώρα δέκα βαθμούς, να την κάνουμε οχτώ, πέντε, τρία, ένα, από μας εξαρτάται.

Και αυτό εξαρτάται από την αυταπάτηση, από την πεποίθηση, την ευλάβεια, τον σεβασμό που θά'χουμε στον Γέροντα, στον πνευματικό μας, στην ίδια την Εκκλησία. Από την υπακοή που θά'χουμε αυτό το φως αυξάνει ή ελαττώνεται. Υπακοή όχι μόνο στον γέροντα ή στον πνευματικό μας αλλά και μεταξύ μας (όταν βεβαίως αυτό που μας ζητά κάποιος δεν μας ζημιώνει πνευματικά αλλά κυρίως συντρίβει το εγωιστικό θέλημά μας).

Το όριο της υπακοής είναι ο θάνατος. Εκεί σταματάει η υπακοή. Η υπακοή δεν είναι μόνο για τους μοναχούς, είναι για όλους τους χριστιανούς. Με την αρετή αυτή ο άνθρωπος μπορεί να καλπάζει με ασφάλεια μέσα στην άσκηση.

Η υπακοή είναι η αρετή εκείνη που γεννά και διατηρεί την ταπείνωση στην καρδιά μας, μας προφυλάσσει από την έπαρση, την οίηση και από μύρια κακά που έπονται.

Όπως τονίζει χαρακτηριστικά και ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος: «Υπακοή σημαίνει ενέργεια χωρίς εξέταση, θάνατος εκούσιος, ζωή χωρίς περιέργεια, αμεριμνία για κάθε σωματικό κίνδυνο, αμεριμνία για το τι θα απολογηθείς στον Θεόν, να μη φοβήσαι τον θάνατο, να ταξιδεύεις στην θάλασσα χωρίς κίνδυνο, να οδοιπορής στην ξηρά ξέγνοιαστα σαν να κοιμάσαι.

Υπακοή σημαίνει ενταφιασμός της ιδικής μας θελήσεως και ανάστασις της ταπεινώσεως.

Όπως τα δένδρα πού σείονται από τους ανέμους ρίχνουν βαθιές ρίζες, έτσι και όσοι ζούν σε υπακοή αποκτούν δυνατές και ακλόνητες ψυχές».

Διαμέσου της υπακοής ο άνθρωπος καθαρίζεται από την μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και έτσι φωτίζεται. Μπορεί πλέον να κατανοήσει την μεγαλοσύνη του Θεού, την αξία των άλλων συνανθρώπων του. Μπορεί τεταπεινωμένος να

εμβαθύνει στο δώρο της ζωής, προσπερνώντας την άτολμη κοσμική ουτοπία των εφήμερων απολαύσεων, εισερχόμενος πλέον με τόλμη μέσα στην μυστική πραγματικότητα της εν Χριστώ ενότητας.

Η υπακοή δεν σημαίνει πειθαρχία και καταπίεση, αλλά ελευθερία, ταπείνωση και αγάπη. Μόνο έτσι μπορεί να νοηθεί η υπακοή μέσα στην χριστιανική ζωή και μόνο έτσι μπορεί να φέρει και τα επιθυμητά αποτελέσματα μέσα στην ύπαρξή μας.

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr